

jo ikke negtes, at det virker gavnligt for det hele Statsfamsund; men naar det nu er givet, Noget, hvorom jeg for mit Vedkommende ikke tvivler, at Theatret idetmindste i en meget væsentlig Henseende hovedsagelig er til for Kjøbenhavns Skyld, saa synes der dog Intet at være rimeligere, end at Kjøbenhavns Commune, naar der bliver Tale om Tilskud fra Statens Side, forlods tilskyder en tilsvarende Dvotadeel, og at Resten bliver udredet af Statskassen. Dersom jeg ikke havde ventet, at det ærede Finantsudvalg idetmindste i den Henseende vilde have ladet høre fra sig, vilde jeg til denne anden Behandling have tilladt mig at stille et Vædringsforslag, gaaende i denne Retning; det er imidlertid ikke skeet, jeg har ventet til det sidste Dieblik af reen Ulyst til at omtale dette Anliggende; men det er Noget, der er saa almindeligt hos en stor Deel af Landets skattevæsende Borgere, at naar de først faae at vide, at der gaaer en saa enorm Sum til dette ene Huus, saa troer jeg ikke, at der vil være En af hver Snees, uden at han vil være meget uvilligt stemt mod denne Sums Bevilling; det skal imidlertid ikke have tilfølg, at jeg skal være saa uvillig stemt mod Theatret (Ordføreren: Maa jeg bede om Ordet!), men jeg skal dog tilraade, hvad jeg synes, at Villighed i høi Grad taler for. Hvis jeg ikke feiler, blev der i forrige Sæktion omtrent omtalt noget Lignende af en Rigsdagsmand for en af Svendborgs Amts Valgkreds (Bloug), som for Dieblicket ikke har Sæde her i Salen, og det syntes, at hvad han dengang udtalte, vandt en Deel Bisald her i Thinget, og hvis jeg ikke skulde feile meget, saa gif hans Udtalelse ud paa, at han fandt det Villigt, at Kjøbenhavns Commune tilskød $\frac{1}{3}$ til Theatrets Existentis og Statskassen de $\frac{2}{3}$. Jeg tør neppe gaae saavidt, men jeg skal, hvis jeg dertil kan faae den fornødne Bistand her blandt Thingets Medlemmer, og saafremt det ikke skulde møde altfor megen Modstand, navnlig fra den høitæredede Cultusministers Side, forsøge til 3die Behandling at stille et Vædringsforslag i den af mig nu antydede Retning.

H. Sage: Det er aabenbart, at den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den

Valgkreds (Tscherning) har en saa stor Ulyst til at holde Theatret fra Livet, at han opgiver, uden mindste Grund, hvad han ellers med streng Consequents har stridt for. Jeg kan nemlig slet ikke erkjende, at hans Indvendinger mod Fleertallets Forslag ere begrundede. Der ere 6 Poster, som blive staaende i Finantsloven, og som senere skulle revideres ligesom alle andre finantsstille Bevillinger; der er ved Siden deraf en heel Række af Poster, som findes i Underbilagene, hvor der gives Ministeriet fri Raadighed, men som dog blive Gjensstand for Revision, saa at, hvorledes vi end indrette Regnskabsaaret, faaer det ikke den allermindste Betydning paa denne Revision; derimod vil det, for at jeg skal gjentage det, at vi afflutte den 31te Marts, for hvilket vi beständig og i alle Retninger have stridt, i væsentlig Grad lette Behandlingen af Finantsloven og Regnskabet. Det er urigtigt at lade Theaterregnskabet komme 3 Maaneder bagefter de andre Regnskaber, der i Reglen trykkes færdige i August, til hvilken Tid et 30te Juni afflutet Regnskab ikke vil blive færdigt. Ved at forandre Finantslovaaret, paavirkes Statens Stilling naturligtvis ikke; Theatret kan ligesaa godt hjælpe sig med de 50,000 Rd., hvad enten Regnskabet slutes til den ene eller til den anden Tid, og Staten forpligter sig lige meget eller lige lidt i begge Tilfælde.

Ordføreren: Jeg skal slutte mig til, hvad der blev sagt af den ærede sidste Taler angaaende Principet med Hensyn til Regnskabsaarets Forandring. Naar det derimod er blevet bebrejdet Udvalget, at det ikke har foreslaaet, at Kjøbenhavns Commune skulde udrede endeel Penge, et Tilskud til Theatret, da maa jeg tillade mig at gjøre den ærede Rigsdagsmand, som fremsorte denne Beskyldning (H. M. Petersen), opmærksom paa, at for det Første er Udvalget ikke gaaet ud fra den Forudsætning, som den ærede Rigsdagsmand, nemlig den, at Tilskuddet er en ganske enorm Sum; den er gaaet ud fra, at det er 50,000 Rd. og hverken mere eller mindre. Dernæst er Udvalget gaaet ud fra, at det er Noget, som det, førend vi bleve udvalgte, engang er bestemt, at Staten skal gjøre; det har